

Η Άννα Γαλανού και το «Σμαράγδι στη βροχή» στο agrinio-life και την Ιουλία Ιωάννου

Μετά την μεγάλη επιτυχία του μυθιστορήματος «Τότε που τραγουδούσαν οι θεοί» η Άννα Γαλανού επανέρχεται με ένα ακόμη πιο δυνατό βιβλίο το «Σμαράγδι στη βροχή» που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ.

Ανθρώπινα συναισθήματα που συνθέτουν το χαρακτήρα των ηρώων, και τους οδηγούν σε λάθη, περιπλανώμενοι σε δρόμους δύσβατους που μόνο πόνο μπορούν να προσφέρουν... τραγικές φιγούρες, ναυάγια της ζωής που αναζητούν τη σωτηρία της ψυχής τους...

Η Νάντια είναι μια όμορφη λαϊκή τραγουδίστρια που εμφανίζεται ξαφνικά και ταράζει τα νερά της νυχτερινής Αθήνας του '60. Ο κόσμος τη λατρεύει, την αποθεώνει, όμως κανείς πραγματικά δεν ξέρει τίποτα για το παρελθόν της.

Ποια είναι στ' αλήθεια;

- **Με το νέο σας βιβλίο μας γυρνάτε πίσω στα χρόνια που έχουμε συνδέσει με τις ταινίες του '60, που μπορεί οι άνθρωποι να ζούσαν δύσκολα, μέσα στη φτώχεια και τη συνεχή προσπάθεια να ορθοποδήσουν, όμως είχαν μιαν άλλη αξιοπρέπεια, ζηλευτή! Τι σας έκανε περισσότερη εντύπωση από την έρευνα που κάνατε γύρω από εκείνη την εποχή;**

Το Σμαράγδι στη Βροχή αναφέρεται στις δεκαετίες του '40 του '50 και του '60 τις οποίες κι εγώ μόνο μέσα από ταινίες ή από βιβλία γνώρισα. Για να γράψω το συγκεκριμένο βιβλίο χρειάστηκε έρευνα που διήρκεσε αρκετά μεγάλο διάστημα. Διάβασα πολλά βιβλία που ηθογραφούσαν τις ανάλογες δεκαετίες και διασταύρωσα πολλά στοιχεία που οι Ελληνικές ταινίες είτε δεν μας έλεγαν καθόλου, είτε μας παρουσίαζαν με πολύ μελό τρόπο. Είναι η Ελλάδα μετά τον πόλεμο και μετά τον εμφύλιο, μια Ελλάδα ρημαγμένη και με έντονα προβλήματα, πολιτικά ασταθής, με μεγάλη φτώχεια. Είναι η Ελλάδα της μαζικής μετανάστευσης και της ανερχόμενης αστυφιλίας, η Ελλάδα που προσπαθούσε να βηματίσει σε μια στράτα που τις έλειπαν οι ρόδες. Τα πράγματα δεν ήταν καθόλου ιδανικά, ούτε τόσο ρομαντικά. Αντίθετα ήταν μια πολύ σκληρή εποχή με μεγάλες κοινωνικές αναταράξεις και αντιθέσεις. Από τη μια ο πλούτος κι από την άλλη η απύθμενη φτώχεια. Η αξιοπρέπεια ήταν ανέκαθεν το

ζητούμενο, όμως παρ' όλα αυτά τούτη την εποχή την έσωζε η γειτονιά και οι ανθρώπινες σχέσεις που σε μεγάλο βαθμό, ακόμα και στις μεγάλες πόλεις, υπήρχαν.

- Σε κάθε κοινωνία, ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης ή οικονομικής κατάστασης, ένα μόνο είναι πάντα κυρίαρχο, ο έρωτας και ο πόνος του χωρισμού! Πόσες ζωές δεν έχουν καταστραφεί από έναν χαμένο έρωτα, που στην πραγματική ζωή δεν έχει πάντοτε αίσιο τέλος... Στα μυθιστορήματα όμως με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, πάντα έρχεται η δικαίωση... ο αναγνώστης αναζητάει πάντα τη λύτρωση με ένα ευτυχισμένο τέλος;

Πολύ σωστά χρησιμοποιείτε την λέξη "δικαίωση" κι όχι happy end, γιατί έχουν πολύ μεγάλη διαφορά το ένα από το άλλο. Η δικαίωση είναι η Νέμεσις των Αρχαίων τραγωδών, δεν είναι κάτι το πρωτοφανές. Σε πιο λαϊκή γλώσσα θα σας το περιέγραφα σαν την ελπίδα και την ανάγκη των ανθρώπων να δικαιωθεί και να υπερισχύσει το καλό έναντι του κακού. Ο συγγραφέας οφείλει να μην αφήνει αδιέξοδα ή αναπάντητα ερωτήματα στους αναγνώστες του, ούτε να τους βάλει στη διαδικασία της αναζήτησης. Οφείλει επίσης να επιδιώκει τη λύτρωση για το μύθο που στήνει, απονέμοντας δικαιοσύνη. Όσον αφορά τον έρωτα θα σας απαντήσω με ένα δικό μου "στάτους" το οποίο με καλύπτει απόλυτα. **Η αληθινή αγάπη αντέχει στο χρόνο, στην απόσταση και στη σιωπή!**

- Στην σημερινή εποχή έχουν όλα αλλάξει, οι σχέσεις έχουν διαφοροποιηθεί, δεν διστάζει κανείς να εγκαταλείψει έναν έρωτα για κάποιον άλλο... Πιστεύετε ότι οι σημερινοί νέοι δεν αγαπούν τόσο βαθιά, τόσο ολοκληρωτικά όσο μάθαμε μέσα από τις ελληνικές ταινίες και τα βιβλία που διαβάζουμε;

Οι γονείς των νέων μας αντιμετωπίζουν σοβαρότατα προβλήματα επιβίωσης και την ανασφάλεια που προκαλεί ο ερχομός μιας αβέβαιης και κοινωνικά άδικης τρίτης ηλικίας. Αγώνες πολλών χρόνων πήγαν στο βρόντο με αποτέλεσμα να νιώθουν μειονεκτικά και κοινωνικά αδικημένοι. Οι στόχοι που υπήρχαν παλιά τώρα πλέον δεν μπορούν να βρουν χώρο έκφρασης αφού εκείνο που απασχολεί τους περισσότερους είναι η καθημερινή επιβίωση. Οι νέοι μας το εισπράττουν όλο αυτό. Τα αισθήματα και ο έρωτας έχουν καταντήσει να είναι δυσεύρετο αγαθό. Όμως υπάρχουν, δεν μπορώ να δεχτώ ότι δεν υπάρχουν... και τα αληθινά αισθήματα δεν έχουν προσδιορισμούς, περιορισμούς, εποχές και το βασικό δεν αναγνωρίζουν εμπόδια. Προσωπικά πιστεύω πως οι σημερινοί νέοι φοβούνται ν' αφήσουν ελεύθερο τον εαυτό τους να τα

βιώσει. Ένα βαθύ αίσθημα προϋποθέτει πολλές δεσμεύσεις και οι νέοι μας είναι βουτηγμένοι στην ανασφάλεια του αύριο. Όλα όμως θέλουν το χρόνο τους... δεν χρειάζονται πιέσεις. Το αληθινό πάντα στο τέλος κυριαρχεί.

- **Αυτό είναι το πέμπτο σας μυθιστόρημα, μα έχετε ασχοληθεί και με παιδικά παραμύθια. Έχετε κάποια ιδιαίτερη αδυναμία ανάμεσα στα δύο διαφορετικά είδη γραφής;**

Επί της ουσίας έχω ασχοληθεί με πολλά είδη γραφής στο παρελθόν. Ποίηση, διήγημα, θεατρικό, παιδικό. Το μυθιστόρημα είναι το είδος που μου ταιριάζει περισσότερο από όλα, ίσως επειδή περιλαμβάνει τα πάντα. Σκηνοθετείς στο μυαλό σου μια ιστορία και ξεκινάς να την αφηγείσαι γράφοντας την, ενώ παράλληλα την διακοσμείς με ποιητικές εκφράσεις, χαϊδεύεις τους ήρωες και τους νανουρίζεις με στίχους ... Τελικά είναι πολύ όμορφο να γράφω ιστορίες.

- **Είστε μια ιδιαίτερος αγαπημένη συγγραφέας και αυτό φαίνεται από την αγάπη που εισπράττετε από το αναγνωστικό σας κοινό! Αυτό σας κάνει ακόμη πιο προσεχτική ως προς το θέμα που θα ασχοληθείτε στο επόμενο εγχείρημά σας;**

Πάντα είμαι προσεχτική στο τρόπο που γράφω. Υπάρχουν κάποια όρια που βάζω και που δεν θέλω να τα ξεπεράσω. Η πρωταρχική σκέψη είναι ότι δεν ξέρω ποιος θα διαβάσει το βιβλίο, τι ηλικία έχει και σε ποια συναισθηματική κατάσταση βρίσκεται. Έτσι αποφεύγω όπως σας είπα και παραπάνω τις αδιέξοδες και τελματικές καταστάσεις, τη γλώσσα της καφετέριας και τις εκφράσεις που ακούμε καθημερινά γύρω μας. Αποφεύγω τις έσχατες των λύσεων και τους σεξουαλικούς υπαινιγμούς. Προσπαθώ να χρησιμοποιώ καλά Ελληνικά, δίνω μεγάλη βάση στη γλώσσα μας, και χρησιμοποιώ επίσης σκαλοπάτια λογοτεχνίας που ανεβάζουν και δίνουν άλλη διάσταση στα κείμενα μου.

- **Ποια είναι η αγαπημένη σας εποχή να αναβιώσετε ξανά ίσως σε κάποιο μελλοντικό σας βιβλίο;**

Δεν είναι θέμα εποχής, θα μπορούσε να είναι οποιαδήποτε. Συνήθως με απασχολούν οι ζωές των ανθρώπων που κρύβουν μυστικά στο πέρασμα τους. Κάνω συχνά φλας μπακ στο παρελθόν γιατί θεωρώ ότι αυτό είναι η αφετηρία για να στήσω σωστά μια ιστορία. Προσπαθώ να μείνω πιστή στο χρόνο που περιγράφω, στα μέρη που τοποθετώ τους ήρωες μου και γιαυτό όλα μου τα βιβλία έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό. Μυρωδιές μιας άλλης εποχής. Δεν είναι ιστορικά, όμως έχουν ιστορία, δεν είναι

ερωτικά, όμως περιγράφουν μεγάλες αγάπες, δεν είναι λαογραφικά όμως ηθογραφούν χρονικές περιόδους και ανθρώπους. Προσπαθώ να μπω στο πνεύμα κάθε εποχής και γιαυτό πάντα επισκέπτομαι τις περιοχές ή τις χώρες που περιγράφω γιατί θέλω να έχω στο μυαλό μου τα ακούσματα και τις μυρωδιές τους.

- **Η Άννα Γαλανού υπάρχει ως χαρακτήρας, απόφια ή κομμάτια της μέσα σε κάποιο από τα βιβλία της, ίσως και σε όλα;**

Βεβαίως θα με βρείτε μέσα σε όλα μου τα βιβλία, όχι όμως στο ρόλο κάποιου ήρωα αλλά στο συναισθηματικό και ιδεολογικό μέρος της ιστορίας τους. Περιγράφω το θυμό μου, την αγωνία μου, τον ανομολόγητο έρωτα, το πάθος μου και θυμώνω με τη αδικία, την καταφρόνια και τον αποκλεισμό των ηρώων μου. Βάζω το στίγμα μου σε όλο το συναισθηματικό κόσμο που αφήνω να διαφανεί μέσα από τις περιγραφές που κάνω και χαμογελώ με άφατη ικανοποίηση όταν οι ήρωες μου στο τέλος δικαιώνονται.

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Η Νάντια είναι μια όμορφη λαϊκή τραγουδίστρια που εμφανίζεται ξαφνικά και ταραίζει τα νερά της νυχτερινής Αθήνας του '60.

Ο κόσμος τη λατρεύει, την αποθεώνει, όμως κανείς πραγματικά δεν ξέρει τίποτα για το παρελθόν της.

Ποια είναι στ' αλήθεια;

Πίσω από τη μαγική παρουσία της κρύβεται μια τραγική διαδρομή, μεγάλα μυστικά, ανείπωτες αλήθειες κι ένας μεγάλος έρωτας, ένα πάθος χωρίς προηγούμενο.

Ποια είναι η σχέση της με τη Σμαράγδα, που για χρόνια περιπλανιέται στους δρόμους μιας χαμένης μνήμης κι ενός τραγικού παρελθόντος αναζητώντας την ταυτότητά της;

Τι ρόλο παίζει στη ζωή της η Ελμά, μια από τις πιο διάσημες ρεμπέτισσες του Πειραιά.

Ο Άλκης, ο Ζαννής και ο Μενέλαος είναι οι άντρες που κρατούν όλα τα κλειδιά για να ανοίξουν το παράθυρο της μνήμης και την πόρτα της ζωής της.

Από τον Πειραιά της δεκαετίας του '40 και του '50 στη λαϊκή Θεσσαλονίκη και στην αστική Αθήνα του '60.

Μια τραγική ιστορία και μια διαδρομή γεμάτη ανατροπές, αλλά κι ένας μεγάλος έρωτας που παλεύει για να βγει κερδισμένος μέσα από τη λύτρωση ενός πικρού παρελθόντος.

Λίγα λόγια για την συγγραφέα

Η Άννα Γαλανού γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Πεζά Ηρακλείου Κρήτης. Σπούδασε Οικονομικά και ασχολήθηκε με τη Διαφήμιση και το Σχεδιασμό Εντύπων. Έχει βραβευτεί με το δεύτερο βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου θεατρικού συγγραφέα για το θεατρικό της έργο Το Τέλος Μιας Κωμωδίας, με το πρώτο βραβείο για το διήγημά της Με Αντίπαλο Τη Ζωή και με το δεύτερο βραβείο για το ποίημα Άδειος Κόσμος. Έχει γράψει πεζογραφήματα και παιδικά παραμύθια. Από τις εκδόσεις Ωκεανίδα κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της: Αντιμέτωποι με το χθες, Το παράπονό μου μια κραυγή, Οι τρεις φωτιές. Από τις εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ κυκλοφορεί το τέταρτο βιβλίο της με τίτλο Τότε που τραγουδούσαν οι θεοί και η παιδική σειρά με ήρωα ένα σκύλο, τον Λόκο.